

Kolonialkasserne viser sig et Underskud, altsaa hvis Udgifterne overstige Indtægterne i det løbende Regnskabsaar, er Finansministeren efter Guvernørens Indstilling berettiget til for det kommende Finansaar at opkræve Tolden med et procentvis saa meget højere Beløb, at det dækker det foregaaende Aars Underskud. Det er jo den kraftigste Garanti, man kan skaffe sig, for at de ikke løbe fra de Forpligtelser, de have paataget sig.

Naar man saa spørger om, hvorledes det økonomiske Resultat af denne Ordning bliver, vil jeg sige, at medens Underskuddet hidtil har været 445,000 Kr. gennemsnitlig om Aaret i de sidste 5 Aar, vil Statens Tilskud kun blive 270,000 Kr., naar den ny Ordning fuldstændig er gennemført. Men hertil kommer endnu en Ting. I den vestindiske Lotterilov staar der, at Overskuddet af Lotteriet skal komme de vestindiske Kommuner til gode, men nu bestemmes det saaledes, at Overskuddet af Lotteriet skal tilfalde Statskassen, og at Statskassen skal have dette Overskud af Lotteriet til dermed at dække disse 270,000 Kr., som Tilskuddet til de nævnte Institutioner andrager. Vi spare altsaa 175,000 Kr. ved denne Ordning, og saa have vi som sagt Lotteriet til Dækning af Underskuddet. Hvad Indtægterne af det vestindiske Lotteri angaar, kan jeg meddele, at det i det første Spilleaar gav Statskassen en Indtægt af 122,000 Kr., men den er stegen i de senere Trækninger. I Motiverne til Forslaget her er Indtægten for indeværende Aar anslaaet til 150,000 Kr. Hvis man tør gaa ud fra, hvad der er solgt i den sidste Trækning af Lodsedler, vil det endda blive mere, nemlig 180,000 Kr. fra indeværende Aar. Naar dette fradrages de 270,000 Kr., som Statstilskuddet vil komme til at andrage, vil man se, at Underskuddet bringes meget betydeligt ned. Jeg skal endvidere bemærke, at hvis man sælger alle de vestindiske Lodsedler, vil det kunne blive en Indtægt af 396,000 Kr. for Staten. I saa Tilfælde er der fuld Dækning for Underskuddet, og viser der sig saa et Overskud, vil det, som jeg har sagt, gaa til Øerne, der saa kunne bruge det til forskellige Foranstaltninger, hvortil der er Trang derovre.

Der er altsaa her truffet en økonomisk Ordning, som først og fremmest ned sætter Statskassens aarlige Tilskud meget betydeligt straks og ogsaa aabner Udsigt til, at der ad Aare ved Hjælp af det vestindiske Lotteri kan skaffes Balance. Ende-

lig lægges der herved en fast Bund under Øernes økonomiske Forhold. Det, jeg tillægger den største Betydning i denne Sag, er, at nu vide Øerne, at hvad der kan spares derovre, kommer dem selv til gode. De skulle herefter selv udrede alle Udgifter til Embedsværket derovre. Man har med nogen Grund sagt, at Embedsværket derovre var for stort og for dyrt, men det har været meget vanskeligt herovre fra at foretage Indskrænkninger deri, da denne Sag ikke har mødt nogen Interesse hos Øerne hidtil. Sagen er den, at Øernes Befolkning kunde være lige glad, hvad det kostede. Det var os herovre, der betalte for dem, og de havde derfor ikke nogen Interesse i nogen Besparelse, heller ikke i Embedsværket. Men herefter har de den største Interesse i enhver Besparelse, enhver Forenkling i Embedsinstitutioner, thi enhver saadan Besparelse vil komme dem selv til gode. Overalt, hvor Kolonialraadet ser, at der er Udgifter, der ere til ingen Nytte, vil det være i dets egen Interesse at rette dette. Dette anser jeg for meget vigtigt.

Med Hensyn til Ordningen af Øernes Administration vil jeg sige følgende: Saa længe vi skulde betale hele Gildet, kunde det ikke være andet, end at Øernes Administration maatte ledes fra Centralbestyrelsen oppe i den røde Bygning. Det er jo ikke heldigt, at nogle for øvrigt meget dygtige Embedsmænd skulle sidde oppe i Kontorerne og administrere Forhold, som de aldrig have set, Forhold, som de kun kende gennem Indberetninger, men ikke af personlig Erfaring, Egne, der ligge saa langt borte, og en Befolkning, der er dem saa fremmed. Men herefter ville vi faa en Ordning, hvor der er Sikkerhed for, at Øerne selv betale, hvad det koster, og saa er det muligt lidt efter lidt gennem den praktiske Administration at lægge Afgørelsen mere og mere over i Øernes egne Hænder, og det tillægger jeg ogsaa den allerstørste Betydning. Dette er altsaa Hovedforslaget. Det er det, der hedder: Forslag til Lov om Ændringer i Kolonialloven. Men for at naa til dette Resultat er det nødvendigt, at der samtidig foretages en Række Ændringer i den almindelige Lovgivning for Vestindien, dels for at spare Statskassen for Udgifter, den nu har, og dels ogsaa for at spare Øerne for nogle Udgifter, og endelig ogsaa for at forøge Indtægterne. Jeg skal nu nævne disse Love.

Den vigtigste Lov er Gendarmeriloven. Den gaar ud paa, at den nuværende be-